

Så kan man vel i øvrigt sige – det fik hr. Villy Søvnald jo sagt – at Mandag Morgen inddrog jo også elementer, der ikke havde noget med skattereformen at gøre, f.eks. lånomlægningen. Men det er klart, at lånomlægningen har da isoleret set begunstiget folk med mere end gennemsnitlig indkomst, især i den yngre generation. Men man kan jo også se på lånomlægningen på den måde, at den hjalp en generation – som i en periode, da ejendomspriserne holdt op med at stige og de havde købt til alt for høje priser og der var en alt for høj rente og de var blevet klemte i forhold til formentlig alle på boligmarkedet både før og siden – af krogen. Sådanne kan man også anskue det, men det har i øvrigt ikke specielt noget med skattereformen at gøre.

Så siger hr. Villy Søvnald: Jamen ved de sidste to finanslovforlig har vi jo fået den store ulighedsskabende indsats ved omlægningen af arveafgifterne og ved afskaffelsen af formueskatten. Det er rigtigt, at oppositionen til højre i salen som pris for at medvirke til en i øvrigt fornuftig økonomisk politik har fået indrømmelser på disse punkter. Min egen personlige holdning til de to elementer er lidt forskellig fra det ene til det andet.

Omlægningen af arveafgifterne ser jeg i virkeligheden som fornuftig. Jeg ville ikke have brugt så mange penge på det, men jeg ville godt have brugt nogle penge på det, for jeg tror, at mange af dem kommer igen. Man kan nemlig ikke have – lige så lidt som man kunne have det i skattesystemet – et arveafgiftssystem med marginalsatser, helt op til 90 pct. og så tro, at det ikke udløser en utrolig menneskelig opfindsomhed med hensyn til at omgå det.

Og derfor tror jeg sådan set, at slutresultatet af den omlægning, hvor vi har fået væsentlig lavere satser, såmænd nok skal gå hen at blive, at vi får nogenlunde de samme penge i statskassen alligevel, for der er en masse spekulationer, fondskonstruktioner, udlandsflugt osv., der ikke længere kan betale sig, fordi man har lavet et mere rationelt system.

Med hensyn til formueskatten forholder det sig anderledes. Jeg har sagt mange gange, og jeg vil gøre det igen: Der er to ting, jeg ikke vil roses for. Den ene er afskaffelsen af formueskatten. Den anden er, at det var godt, jeg fik lavet et finanslovforlig med De Konservative, men jeg skulle bare have ladet være at tage det med formueskatten med. Det sidste kunne nemlig ikke have ladet sig gøre.

Så hvis man vil rose mig for, at vi lavede et finanslovforlig, så må man også tage med, at en bivirkning af det var afskaffelsen af formueskatten. Det er ikke min kop te. Det har ikke været regeringens udspil – det ved alle. Det skal De Konservative ensidigt have kredit for, men her kommer vi til pointen, hr. Villy Søvnald: Hvor stor en del af de samlede bruttoindkomster i det her samfund var formueskatten? Og hvor meget kan det påvirke indkomstfordelingen? Skal jeg give svaret med det samme: 0,08 pct. af de samlede bruttoindkomster i det her samfund var formueskatten, og derfor vil fordelingsvirkningerne af afskaffelsen være vanskelige at måle på anden decimal i fordelingstabellerne, når den er fuldt gennemført.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der var mange ting i finansministerens replik, der kunne give anledning til kommentarer, men det skal jeg undlade og bare sige, at vi er naturligvis helt enige i regeringens erkendte bestræbelser for, at arbejdsløse skal have hurtigere bedre tilbud for at komme ud af arbejdsløsheden, men det, vi også diskuterede op til den sidste reform, var jo:

Hvorfor skal det være sådan, at når arbejdsløse får et tilbud om et rigtigt arbejde, så skal det være på forkerte vilkår, så skal det være på dårligere lønvilkår end dem, der normalt gælder inden for den beskæftigelse?

Hvorfor skal det være sådan, når man bekymrer sig for unge mennesker og vil have, at de skal i uddannelse, at man i stedet for at fjerne barrierer i uddannelsessystemet siger: Vi må ind med den økonomiske pisk og tvinge unge mennesker, der er arbejdsløse uden uddannelse, ned på SU eller halve dagpenge? Hvorfor er det den vej, man går?

Det er de ting sammen med de andre stramninger og forringelser af dagpengesystemet – i øvrigt også af nogle dele af bistandssystemet – der bekymrer os, og det er det, vi synes tegner et billede, som absolut fortjente at blive beskrevet gennem en kommissionsundersøgelse sammen med alle de andre udmærkede ting, SF har foreslået.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Finansministeren indledte med at sige, at han havde meget sympati for SF's holdninger, og det synes jeg repræsenterer et sympatisk træk hos finansministeren.